

עפ"ג 3239/10 - שמעון חביב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

עפ"ג 15-10-3239 חביב נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 364606/2013 ימ"ר ת"א

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופטת שרה דותן
כב' השופט איתן אורנשטיין, ס"נ
המעורער: שמעון חביב
נגד מדינת ישראל
המשיבה:

פסק דין

המעורער הורשע בבית משפט קמא על סמן הודייתו בשלושה אישומים שעוניים סמים מסוכנים מסווג קווקאי, שניים מהאישומים מייחסים למעורער עבריה של סחר בסמים והאיסום השלישי עבריה של החזקת סמים שלא לשימוש עצמי, סה"כ מדובר ב- 24 גרם של סם מסווג קווקאי שביהם סחר או החזק המעורער שלא לשימוש עצמו.

בית משפט קמא (כב' השופט ש' אבינור) הטיל על המעורער 17 חודשים מאסר בפועל. מתוך תקופת המאסר נוכחה תקופת המעצר שישב המעורער בתיק זה כ- 5 חודשים, כך שסה"כ נותר לו לרצות בשלב זה כ- 12 חודשים מאסר.

על הענישה הערעור בפנינו.

את כל כובד המשקל השליך הסגנון במקורה זה על תהילך השיקום שעבר המעורער. הסגנון אינו חולק על כך שמדובר בעבירות חמורות, בסמ' קשה, שהכמות שמדובר בה היא כמות ממשמעותית וככלל הענישה איןנה מחמירה עם המउרער. אולם לטעמו הליך השיקום היוצא דופן שעבר המעורער בהינתן גם נסיבותו האישיות, כפי שהן עלות מותסקרים שירות המבחן, צריך היה להביא לכך שבית משפט יעדיף במקורה זה את שיקול השיקום ויורה על המשך הטיפול במעורער ללא שידרש ממנו לרצות תקופת מאסר נוספת סורגי ובריח. לעניין זה, לצד הפניה למתסקרים שירות המבחן, הפנה אותנו ב"כ המעורער לשפע של מסמכים נוספים שמתעדים טיפול שעבר המעורער לאורך השנים.

שיקול השיקום הוצג גם בפני בית משפט קמא ובית משפט קמא סבר, מהטעמים שפורטו על-ידו, כי אין זה המקורה להעדייף אך ורק שיקול זה וקבע מה שקבע.

לאחר ש שקלנו אף אנו את הנسبות כולם נראה לנו, כי אין מקום להתערב בתיק זה במסקנה אליה הגיע בית משפט קמא. להלן נפרט בקצרה את הנימוקים שהביאו אותנו למסקנה זו:

א. נקודת המוצא בתיק זה עניינה סוג הסם והכמות שמדובר בה. כאמור מדובר בסם מסוג קוקאין מן הקשים שבسمים וב- 24 גרים. אין צורך לפרט כמה מנות ניתן להכין מ-24 גרים של קוקאין.

ב. בפועל אין צורך לנחש בנושא זה שהרי כבר השם היה מחולק למנות. לכך מצטרפת העובדה שהשם היה מוסלך בדפנות הרכב. במילים אחרות, מדובר בסוחר סמים מנוסה בעל ידע שעוסק בסמים לפרנסתו ומתחנהל ממתקזען בתחום זה לכל אורך הדרכו.

ג. באשר לתהילן השיקום שעבר המערער נתנו דעתנו, כפי שעשה גם בית משפט קמא, לתהילן זה ועתנו היא כי אכן יש מקום להתחשב בו, אולם לא עד כדי איון אינטראס הציבור במלחמה בנוגע להסמים. כמות הاسم שמדובר בה והנסיבות שבהן סוחר המערער חמורות מכדי שנitin יהיה להשליך את גורלו של תיק זה אך ורק על שיקול השיקום. בית משפט קמא סבר כי המערער לא עבר תהילן גמילה של ממש או לפחות לא היה מכור באופן ממש, שעל כן יכול היה להגמל בקלות ובמהירות. אנו מוכנים להסבירים שהמעערער עבר תהילן גמילה ונוטנים את מלאה המשקל לששתפותו לאורך כונה בקהילה טיפולית, עדין התמונה הכלכלית מצביעה על כך שמדובר בסוחר שאותו ניהל המערער לצורך הפקת רוחים ולאו דווקא על רקע התמכרותו לסמים.

ד. בנושא אחרון זה, קרי: המנייע שהוליך את המערער מלכתחילה לשחר בסמים, אין לנו אלא להפנות לאמור באחד המסמכים אליו הופנו וכונתנו למסמך שנitin על-ידי הקהילה הטיפולית אלפטאם שבתופל המערער. בין היתר, נאמר במסמך זה כדלקמן: **"בגיל 28 הפסיק את השימוש לתקופה ארוכה של 7 שנים, עבר גמילה באופן עצמי. בגיל 36 החל בשחר בסמים עם חברה שהציעה לו להចטרף אליהם, עקב לכך הוא חזר לשתמש. על-פי הסבירו, המנייע היה מהרבה סיבות לחץychoredim, משבר בנישואיו ויוטר מסיבות ובילויים..."**.

הנה כי כן, לאחר תהילן גמילה עצמי שעבר כבר המערער שב לשימוש בסמים והחל בשחר בסמים כדי למן יותר מסיבות ובילויים. איןנו סבורים כי זה המקירה שבו ניתן להתחשב במעערער עד כדי הימנעות כליל ממאסר כאשר הוא בוחר באופן מודע ומפוכח לעסוק בשחר בסמים כדי למן את דרכו החדש בחיים.

נתנו דעתנו לנسبות האישיות הנוסף, קרי: הגירושים, מכתבה של האישה, לפניות הילדים וכל הנسبות הנוסף. עדין אנו סבורים כי תקופת המאסר שהטיל בית משפט קמא משקללת נוכנה את אינטראס הציבור לעומת זאת הרבה לרבות תהילן גמילה שעבר.

esholim הדברים אנו רואים לעיר, כי המערער היה מודע לכל אורך הדרכו כי תהילן גמילה לא בהכרח

יביא אותו לככל פטור מוחלט מעונש מאסר. בית משפט קמא אמר זאת במילימ מפורשות וחסד נעשה עם המערער שניתן לו למצות את ההליך הטיפולי לפני שהוא נדרש לרצות את עונש המאסר. הדעת נותנת כי הлик זה יקל עליו לרצות את תקופת המאסר מבלוי שייגרר פעם נוספת לככל שימוש בסמיים. הлик השיקום שירת בראש ובראשונה את האינטרס של המערער לשוב ולתפקד כאזרח מהישוב כאשר סיים את ריצוי עונשו.

הערעור נדחה.

ניתן והודיע היום כ"ט חשוון
תשע"ו, 11/11/2015 במעמד
הנוכחים.

דבורה ברלינר,
נשיאת
שרה דותן, שופטת
איתן אורנשטיין, ס"ג
אב"ד